

hvor ere de i Mellemtiden tabte Millioner henne, hvor faar man dem fra? Dem faar den højtærede Minister ikke mere, de ere tabte, fordi man har regnet forkert. Nu har Generaltolddirektøren fundet paa den Undskyldning at vise tilbage til 1906—07, men man kan dog ikke bilde noget tænkende Menneske ind, at Generaltolddirektøren eller nogen anden Mand i 1906—07 har siddet og tænkt: Lad os nu se, naar vi komme til 1910—11, saa passer det nok med mine 7 Mill. Det kan umuligt være gaaet saaledes til; det har Generaltolddirektøren ikke tænkt, thi det har han ikke kunnet vide noget om. Man kan sige sig selv, at det er konstrueret bagefter og er uden Værdi til Belysning af, hvorvidt man har regnet rigtigt. Generaltolddirektøren har ikke regnet noget i 1906—07, han ser bagefter, om det passer. Der er ikke noget farligt ved at tilstaa dette; større Finansmænd end den højtærede Finansminister have taget fejl; men til Bedømmelse af den finansielle Situation er det vigtigt at se, at der er taget fejl paa det afgørende Punkt. Dette faar nemlig sin Betydning, naar vi skulle bedømme de nye Skattelove, thi den højtærede Finansminister maa dog indrømme, at man, naar man har set, at der er taget saa afgørende fejl fra finansministeriel Side, om jeg maa bruge det Udtryk — det er ikke særlig Finansministerens Person, mine Bemærkninger ramme, han maa jo bruge det administrative Apparat, som staar til hans Raadighed —, ogsaa maa have Lov til at nære nogen Mistillid eller i alt Fald Skepsis overfor de Tal, han *nu* fremfører.

Og der vil jeg da først og fremmest pege paa Beregningen over Ølskatten. Det ærede Medlem for Københavns 10de Valgkreds (Bang) har været inde derpaa, og i mangt og meget kan jeg ganske slutte mig til, hvad han har udtalt. For det første er Forholdet jo det, som den højtærede Minister ogsaa har gjort opmærksom paa, at Forbruget er meget vakkende, og det er ganske klart, forekommer det mig, at man allerede som Følge deraf maa regne med en langt større Nedgang i Forbruget end det, den højtærede Minister har regnet med. Da man i sin Tid fik en af Skatten bevirket Prisforhøjelse fra 8 til 10 Øre, gik Forbruget faktisk ned med $\frac{1}{4}$. Hvor meget mere vil man ikke kunne paaregne noget lignende, naar der er Tale om en Forhøjelse, der ligger saa højt oppe som fra 11 til 13 Øre, en Forhøjelse, der drager Øllet op i et helt nyt Prisniveau!

Jeg maa tilstaa, at jeg for mit Vedkommende overhovedet er meget lidt glad over dette Forslag fra den højtærede Ministers Side,

ikke alene fordi jeg mener, at man regner forkert, og at det vil blive en finansiell Skuffelse, men ogsaa fordi jeg vil hævde i Sammenhæng med, hvad jeg sagde før, at det rigtige, naar man skal paalægge nye Skatter, er at paalægge saadanne Skatter, som kun genere Skatteborgerne i deres Egenskab af Forbrugere, ikke i deres Egenskab af Producenter og erhvervsdrivende. Hvorfor skulle vi ved Skatterne her i Landet genere Landets Producenter og erhvervsdrivende? Det er det, der sker, baade ved Cigaretstempel-skatten og ved Ølskatten. En Skat skal genere saa lidt som muligt. Den Omstændighed, at ens Forbrug fordyres, er allerede slem nok, men tillige at hindre store Erhvervsklasser i deres Erhvervsvirksomhed er forkasteligt. Ved Skatter som Petroleumstolden og Kaffetolden generer man maaske — maaske — om end i ringe Grad, men dem, der i nogen Grad kan være Tale om at genere erhvervsmæssigt, produktionsmæssigt, det er Rockefeller og Rothschild, det er nogle Kaffeplantere i Brasilien. Hvorfor ynkes over dem? Nej, de danske Ølbryggere staa os betydeligt nærmere. Det er rigtigt, som det ærede Medlem for Københavns 10de Valgkreds siger, at en saa stærk Indskrænkning i Forbruget, som vi staa overfor, vil bevirke Indskrænkninger i Bedriften, Afskedigelse af Arbejdere o. s. v. Det er en Ynk, at vi paa den ene og anden Maade skulle tilføje dansk Erhvervsliv en saadan Skade, naar vi kunne lægge Skatterne saaledes, at de kun genere Skatteborgerne i deres Egenskab af Forbrugere, og at, hvis de overhovedet have Egenskaber, som genere de erhvervsdrivende, er det andre Landes erhvervsdrivende og ikke vore, der generes!

Jeg vil dernæst gerne have Lov til at gøre en Række Bemærkninger om de Begivenheder, som man med et noget misvisende Udtryk har benævnt „General-Strejken”. Det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) sagde, at dette Ord mindede ham om store Begivenheder. Som Socialdemokrat burde han have sagt, at det mindede ham om store Fiaskoer, det er altid de store Fiaskoer, som ere knyttede til Begrebet Generalstrejke. Men den højtærede Konseilspræsident og Forsvarsminister havde selvfølgelig fuldstændig Ret i, at det var et ukorrekt Udtryk. Der er nu i hele denne Sag en Betragtning, der endnu ikke er kommen frem, og som ubetinget forekommer mig at være den nærmest liggende. Jeg vil indlede den med de Ord, at Ansvar og Ansvar er to vidt forskellige Ting. Efter min Mening